

Diplomová práce Jazyková politika v Lucembursku pojednává o problematice trilingvismu, který je charakteristickým znakem tohoto velkovévodství. Snaží se popsat jazykovou situaci země, způsob začlenění všech tří jazyků do procesu vyučování, upozornit na problémy, které s tímto začleněním mohou vzniknout a informovat o plánovaných změnách jazykové politiky, které mají dané problémy pomoci řešit. Vlastní text práce je členěn do 7 kapitol. První kapitola podává stručnou charakteristiku Lucemburského velkovévodství z hlediska zeměpisného a poukazuje na členitost terénu, který je ideálním místem pro pěstování vinné révy, jímž je země mimo jiné známá. Dále se tato kapitola zabývá dějinami Lucemburska, které se začínají datovat od 10. století n.l., kdy hrabě Zikmund dává postavit hrad, kolem něhož vzniká nové město. Ve 14. stol. se Lucembursko stává vévodstvím a díky lucemburské dynastii panovníků získává důležité postavení v Evropě. Od 15. do 19. stol. je Lucembursko součástí jiných států. Až v roce 1839 se stává nezávislým velkovévodstvím. Od té doby jeho postavení v Evropě roste. Lucembursko patří mezi zakládající členy Evropské rady a Evropské unie, je sídlem řady evropských institucí. První kapitola se také zmiňuje o politickém systému Lucemburska, který je založen na parlamentní demokracii ve formě konstituční monarchie. Hlavou státu je velkovévoda Henri, který jmenuje a odvolává vládu, podepisuje zákony a řídí vojsko. Z demografického hlediska je Lucembursko významné vysokým počtem cizinců, kteří mají vliv na tamní pracovní trh. Jedná se především o Portugalce, Francouze a Belgičany. Jedni z nich, a to Portugalci, pracují v méně prestižních odvětvích. Jiní zauímají důležitá místa pracovníků evropských institucí a další denně přijíždějí do Lucemburska z příhraničních oblastí a večer se zase vrací domů. Co se týče ekonomiky, patří Lucembursko k jednomu z nejbohatších zemí světa.